

КОНОПЛЯ Владислав Віталійович, курсант курсу № 1 факультету службово-бойової діяльності, 222 навчальної групи, Київський інститут Національної гвардії України

КРУК Святослав Васильович, курсант курсу № 1 факультету службово-бойової діяльності, 222 навчальної групи, Київський інститут Національної гвардії України

Науковий керівник:

КОЗАК Валентина Андріївна, кандидат філологічних наук, доцент кафедри мовної підготовки, Київський інститут Національної гвардії України

КОМУНІКАЦІЯ В УМОВАХ ВІЙНИ ЗА ДОПОМОГОЮ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ

Українська Інтенсивний розвиток української воєнної літератури в сучасних умовах демонструє формування унікального культурного феномену. Характерною особливістю цього явища є активна літературна діяльність не лише професійних літераторів, які беруть участь у бойових діях, але й військовослужбовців, для яких літературна творчість стала

першим досвідом художнього самовираження. Достовірність їхніх творів базується на безпосередньому досвіді участі у воєнних подіях, що надає текстам особливої автентичності та емоційної глибини.

Специфіка сучасної воєнної літератури полягає в її багатофункціональності. Вона виступає одночасно як засіб документування історичних подій, інструмент психологічної підтримки та механізм формування колективної пам'яті. Документальна складова реалізується через різноманітні жанрові форми: від щоденників та мемуарів до художньо-документальних нарисів. Ці тексти набувають значення першоджерел для дослідження психології війни та її впливу на суспільну свідомість.

Терапевтична функція воєнної літератури реалізується через її здатність допомагати в осмисленні травматичного досвіду як авторам, так і читачам. Вона створює простір для артикуляції складних емоційних переживань та сприяє психологічній реабілітації постраждалих від війни. Водночас ця література виступає потужним чинником формування

суспільних цінностей, зокрема патріотизму, відповідальності, національної єдності.

Значущість воєнної літератури виходить за межі національного контексту. Переклади цих творів іншими мовами сприяють формуванню об'єктивного розуміння української реальності у світі. Така література стає інструментом культурної дипломатії та протидії дезінформації, формуючи міжнародний дискурс про український спротив.

Художня цінність воєнної літератури виявляється у розвитку нових стилістичних прийомів та жанрових форм. Синтез документального та художнього начал породжує унікальні літературні явища: від фронтової поезії до військових трилерів. Використання метафор, символіки та інноваційних нарративних стратегій підвищує естетичну цінність цих творів.

Соціокультурне значення української воєнної літератури полягає в її здатності документувати історичні події, зберігати колективну пам'ять та формувати національну ідентичність. Вона відображає не лише фактичну сторону подій, але й емоційний та психологічний досвід народу в умовах війни. Ця

література стає важливим елементом культурного коду нації, об'єднуючи суспільство навколо спільних цінностей та сприяючи його консолідації перед викликами сучасності.

Таким чином, сучасна українська воєнна література постає як комплексне явище, що поєднує документальну достовірність, художню майстерність та глибокий терапевтичний потенціал. Її значення для суспільства полягає не лише у збереженні історичної пам'яті, але й у формуванні майбутнього національної культури та самосвідомості.

Список використаних джерел:

1. Воєнна література – тепер це і є укрсучліт URL: <https://chytomo.com/voienna-literatura-teper-tse-i-ie-ukrsuchlit/>
2. Як осмислюють війну в аудіовізуальному мистецтві URL: https://www.ukrainer.net/audiovizualne-mystetstvo-viyna/?utm_source=chatgpt.com
3. Документальний наратив комуніканта як спосіб розуміння та репрезентації військової реальності URL: https://www.researchgate.net/publication/369889810_Documentary_narrative